

Papir, som er i Overensstemmelse med Virkeligheden. De ved, at Regeringen og dens Partier er fuldkommen villige til en Forhandling om Afviklingen af Foranstaltningerne i Henhold til Loven af 7. August. De ved, at Regeringen har udtalt i Tilslutning til en af de konservative Talere, at den Uoverensstemmelse, der af ham betegnedes som en lille Difference vedrørende dette Forholds Afvikling, let ved Forhandling kunde bringes ud af Verden, naar denne Forhandling var fri. Men her kommer vi til det, som er Kærnen i hele den politiske Aktion fra det høje Landstings Side: det har som Betingelse for at gaa med til Statslaanet krævet, at Folketinget skulde affatte en Lov paa den Maade, som Landstinget ønskede det, og det har afvist enhver Tanke om, at Folketinget kunde komme til en fri Forhandling om dette Spørgsmaal med det høje Landsting, derved, at det har kædet det sammen med Nægtelsen af Fremme af et for Statshusholdningens videre Førelse nødvendigt Statslaan. Derved har Landstinget benyttet den eneste Lejlighed, som overhovedet vor Forfatning kunde give det, til at overvælde Folketinget. Ministeriet har faaet Statslaanet bevilget i Folketinget, og i den Beslutning, som er vedtaget af Folketinget i Dag, er paa ny Folketingsflertallets Stilling til Regeringen og dens Forslag blevet bekræftet. Ingen politisk Aktion mod Ministeriet kunde lykkes i Folketinget, men et Flertal heroppe var, da det drejede sig om et Statslaan, i Stand til at gennemføre Aktionen.

Da det er sidste Aften og den sidste Gang, jeg i min Egenskab af Indenrigsminister i Ministeriet Zahle har den Ære at tale i dette høje Ting, tillader jeg mig at sige endnu et Par Ord til Tinget om den saaledes begyndte Aktion. Hvilke Følger den umiddelbart vil have for vort Lands Anliggender, skal jeg ikke berøre, men da det er en Aktion af forfatningsmæssig Art, skal jeg herom sige følgende:

Ved det Skridt, ved den Aktion, som det høje Landsting her har taget, har det nødvendigvis indledet en politisk Kamp med Folketinget, som ogsaa vil gælde vore forfatningsmæssige Forhold. Enhver Kamp, som indledes med det af det direkte Vælgervalg udgaaede Folketing, enhver Kamp, som fra et Kammer, der som dette Landsting er valgt ved indirekte Valg og efter særlige og indskrænkende Valgregler, indledes imod det andet Ting, vil uvægerlig altid før eller senere føre til Landstingets Nederlag og Folketingets Sejr. Den Kamp, som de ærede Medlemmer paa den

anden Side af Salen i Dag indleder, den kan maaske bringe dem korte Triumfer, den bringer dem en i Aften, og midlertidig kan de maaske tro at sejre, men de af os, som kommer til at opleve Kampens Fortsættelse, vil se, at den ender med, at Landstinget vil komme til enten at savne enhver Mulighed for at gentage et Skridt som det, det her foretager, eller til atophøre at leve.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Piper): Den højtærede Finansminister betegnedes det, jeg havde sagt, som, at dette ikke var rigtigt. Den højtærede Finansminister hævdede, at der var vist Imødekommen ved Forhandlingen. Dette kan jeg ikke erkende. Der er fra vor Side vist stor Forhandlingsvillighed i denne Sag, medens man fra den anden Side hele Tiden har fastholdt det, man fra den Side kaldte fri Forhandling, men som var saaledes, at det bandt dem, der stod sammen med os, og alene gav Ministeren med Loven af 7. August 1914 Magt til at gøre, hvad han vilde, til at hæve de Foranstaltninger, han vilde, og til at fastholde de Foranstaltninger, han vilde.

Den højtærede Finansminister har nu taget Forslaget om Statslaan tilbage. Dette var jo ikke nødvendigt. „Der var ikke Tid til at fremme dette Forslag“, siges der. Jo, naar Finansministeren havde ønsket det, kunde han meget godt have skaffet den fornødne Tid til, at Indenrigsministeren kunde faa forhandlet færdigt om Loven af 7. August. Den højtærede Indenrigsminister har udtalt, at han har allerede overvejet dette Spørgsmaal fra Slutningen af Januar Maaned, og i Løbet af en Ugestid vilde han have kunnet haft et Forslag færdigt. Der er ikke Tvivl om, at den højtærede Finansminister sagtens kunde have faaet Overenskomsten med Bankerne udsat. Det er ikke Penge, der skal skaffes til Veje, eller som Bankerne skal sidde og holde paa, den højtærede Finansminister har jo brugt de fleste af Pengene i Forvejen. Det havde altsaa meget vel kunnet lade sig gøre, naar Regeringen var forhandlingsvillig, at opnaa en Overenskomst om Loven af 7. August og faa bragt den i en Form, saa at man igen efter et vist Tidsrum lagde Magten tilbage i Rigsdagens Hænder.

Naar nu den højtærede Indenrigsminister til Slutning undsagde dette Landsting for, hvad der er sket, saa vil jeg henvise til, at det, der her sker, er ikke andet end, hvad der kan ske ved almindelige Lovforslag: Landstinget kan til en vis Tid nægte dem, og saa kan Landstinget, naar der har været udskrevet nye Folketingsvalg, hvis det igen